

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt onsdag den 21. januar 2026

Sag BS-47285/2025-HJR

Gældsstyrelsen
(advokat Rune Tandgaard Derno)

mod

A
(selv)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Fogedretten i Hillerød den 20. januar 2025 (FS 4297/2024) og af Østre Landsrets 1. afdeling den 21. maj 2025 (B-125-25).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Poul Dahl Jensen, Lars Hjortnæs og Kristian Korfits Nielsen.

Påstande

Kærende, Gældsstyrelsen, har nedlagt påstand om hjemvisning med henblik på, at udlægsforretningen fremmes.

Indkærede, A, har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Den 26. april 2024 foretog Gældsstyrelsen dagbladsforkyndelse efter skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1, vedrørende restancer til det offentlige, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og hvor betalingsfristens udløb var den 25. april 2024 eller tidligere.

Den 24. maj 2024 tilsagde Gældsstyrelsen A til en udlægsforretning den 17. juni 2024 for krav registreret i Gældsstyrelsens inddrivelsessystemer DMI og PSRM. Denne kæresag angår alene krav mod A, som var registreret i PSRM.

Af tilsigelsen angående krav registreret i PSRM fremgår, at As udeståender til det offentlige omfattede skyldige skatter for indkomstårene 2019-2024 og ejendomsbidrag for 2024. Det skyldige beløb var opgjort til i alt 106.209,82 kr.

Gældsstyrelsen foretog udlæg den 17. juni 2024 i indestående på As bankkonto. Udlægsforretningen blev gennemført med fuld dækning. A var ikke til stede under udlægsforretningen, men gjorde senere samme dag indsigelse mod udlægget.

Den 27. august 2024 foretog Gældsstyrelsen dagsbladsforkyndelse efter skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1, vedrørende restancer til det offentlige, som indrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og hvor betalingsfristens udløb var den 26. august 2024 eller tidligere.

Ved kendelse af 9. september 2024 ophævede fogedretten delvist udlægget foretaget den 17. juni 2024. Af kendelsen fremgår bl.a.:

"Indkaldelsesmåden

Bekendtgørelse er sket i dagspressen i slutningen af april måned. To tilsigelser vedrørende krav registreret i henholdsvis DMI (DebitorMotorInddrivelse) og PSRM (Public Sector Revenue Management) er den 24. maj 2024 sendt med fysisk post, da klager er fritaget for digital post. De to breve er ikke modtaget retur.

Tilsigelserne er efter anmodning fra klager sendt på ny via Bluewhale den 12. juni 2024, hvilket klager har bekræftet.

Fogedretten finder, at klager under disse omstændigheder har været behørigt indkaldt til udlægsforretningen, jf. skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1, smh. med retsplejelovens § 493, stk. 3. Den omstændighed, at det ikke lykkedes at finde et andet tidspunkt, der passede klager, ændrer ikke herved.

Foretagelsessted og vejledning herom

Udlægsforretningen blev indledt på bopælen, hvor klager ikke var til stede, hvilket Gældsstyrelsen var bekendt med, da der inden havde været korrespondance mellem parterne angående alternative tidspunkter for udlægsforretningens gennemførelse.

Forretningen blev herefter kontinueret hos klagers bank, hvor der blev foretaget udlæg i indestående på klagers konto for kravene registreret i

de to inddrivelsessystemer på henholdsvis 118.665,57 kr. og 106.209,82 kr., eller i alt 224.875,39 kr.

I tilsigelsen vedrørende krav på 118.665,57 kr. registreret i DMI var blandt andet anført

” ...

Hvis du ikke lukker op eller ikke er på adressen

...

Hvis du ikke er på din adresse, kan pantefogeden uden yderligere varsel møde op på dit opholdssted, eller hvor dine aktiver befinder sig, senere samme dag eller dagen efter i tidsrummet 9-10. Pantefogeden vil i den forbindelse kunne foretage udlæg i ethvert af dine aktiver, uanset, hvor de befinder sig.

...”

I tilsigelsen vedrørende krav registreret i PSRM var blandt andet anført følgende

” ...

Du vil modtage to tilsigelser til det samme møde med pantefogeden. Det gør du, fordi vi registrerer og inddriver gæld i to forskellige IT-systemer, og hvert system udløser en mødeindkaldelse.

...

Betal gælden og undgå besøget

Du kan undgå, at pantefogeden foretager udlæg, hvis du betaler 106.209,82 kr. inden den 17. juni 2024.

...

Konsekvens ved udeblivelse

Hvis du ikke møder til udlægsforretningen og ikke har kontaktet os herom, kan vi anmode om forkyndelse af en ny tilsigelse ved stævningsmand. Hvis du herefter udebliver fra udlægsforretningen, kan vi anmode om, at du fremstilles ved politiets hjælp, jf § 494, stk. 2, i retsplejeloven.

...”

Det er fogedrettens opfattelse, at udlægget i klagers konto for så vidt angår kravet registreret i DMI er foretaget i overensstemmelse med den vejledning, som stod i tilsigelsen om blandt andet konsekvenserne, hvis han ikke lukkede op eller ikke var på bopælen.

Fogedretten finder for så vidt angår udlægget i klagers konto vedrørende kravet registreret i PSRM, at det må anses for foretaget i strid

med retsplejelovens § 493, stk. 1, 2. pkt., jf afgørelsen trykt i UfR 2024.3235Ø, idet Gældsstyrelsen ikke fremmede sagen i overensstemmelse med den vejledning, som klager havde fået i tilsigelsen om udeblivelsesvirkningerne, men valgte at fortsætte udlægsforretningen direkte i klagers bank.

...

Med disse bemærkninger stadfæstes udlægget for så vidt angår kravet på 118.665,57 kr. registreret i DMI, mens udlægget for kravet på 106.209,82 kr. registreret i PSRM ophæves..."

Fogedretten tog endvidere ved kendelsen stilling til indsigelser fra A, som blev afvist. Indsigelserne angik bl.a. om A havde et modkrav, som kunne danne grundlag for modregning, og spørgsmål om tortgodtgørelse.

Den 13. september 2024 tilsagde Gældsstyrelsen A til en ny udlægsforretning den 19. september 2024. Udlægsforretningen angik samme krav, som var omfattet af den tidligere tilsigelse af 24. maj 2024. Derudover omfattede tilsigelsen tre rater af B-skat for indkomståret 2024, der var opkrævet i april 2024, maj 2024 og juli 2024, som ikke havde været omfattet af det ophævede udlæg af 17. juni 2024. Det skyldige beløb var opgjort til i alt 119.657,61 kr.

Af tilsigelsen fremgik følgende om konsekvensen ved udeblivelse:

"Konsekvens ved udeblivelse

Hvis du ikke er på din adresse, kan pantefogeden uden yderligere varsel møde op på dit opholdssted eller hvor dine aktiver befinder sig, senere samme dag eller dagen efter. Pantefogeden vil i den forbindelse kunne foretage udlæg i ethvert af dine aktiver, uanset hvor de befinder sig."

Da A er fritaget for Digital Post, blev tilsigelsen automatisk omdannet til et brev og sendt som fysisk post og genfremsendt via sikker mail den 17. september 2024.

Gældsstyrelsen foretog den 19. september 2024 udlæg for de krav, som havde været omfattet af det delvist ophævede udlæg af 17. juni 2024. Udlægget omfattede endvidere de tre rater af B-skat for indkomståret 2024, som var opkrævet i april, maj og juni 2024. Udlægget blev foretaget i As bankindeståender. A var ikke til stede under udlægsforretningen, men gjorde senere samme dag indsigelse mod udlægget.

Den 25. november 2024 indbragte Gældsstyrelsen sagen for fogedretten.

Ved kendelse af 20. januar 2025 ophævede fogedretten udlægget af 19. september 2024. Af kendelsen fremgår bl.a.:

"Indkaldelsesmåde

Udlæg foretaget af en pantefoged ved Gældsstyrelsen følger af skatteinddrivelsesloven. Det fremgår af skatteinddrivelseslovens § 5, stk. 1, at udlæg, hvis ikke andet er bestemt i loven, foretages efter reglerne i retsplejelovens kapitel 45-47.

Det følger af retsplejelovens § 493, stk. [3], 1. pkt., at meddelelse om forretningen skal forkyndes for skyldneren, medmindre andet er bestemt i lovgivningen. Af skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1 fremgår det dog, at forkyndelse for de enkelte skyldnere kan erstattes af en bekendtgørelse i de mest udbredte dagblade. Bekendtgørelse kan først ske efter sidste rettidige betalingsdag, og udlæg kan tidligst foretages 7 dage efter bekendtgørelsen.

I nærværende sag foretog Gældsstyrelsen bekendtgørelse i de mest udbredte dagblade den 27. august 2024, jf. skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1. Gældsstyrelsen havde allerede den 17. juni 2024 foretaget udlæg for en række af de samme fordringer. Denne udlægsforretning afventede på tidspunktet for bekendtgørelsen stillingtagen i Fogedretten, idet klager havde gjort indsigelser.

Fogedretten lægger således til grund, at Gældsstyrelsen på tidspunktet for bekendtgørelsen ikke havde påtænkt eller planlagt den udlægsforretning, som nærværende sag omhandler.

På baggrund heraf, finder fogedretten ikke, at den bekendtgørelse der skete den 27. august 2024, kan udgøre en bekendtgørelse som nævnt i skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1, hvorfor det lægges til grund, at der skal være sket forkyndelse i medfør af retsplejelovens § 493, stk. [3], 1. pkt.

Som sagen er oplyst, blev udlægsforretningen forkyndt for klager den 17. september 2024. Idet det følger af retsplejelovens § 485, stk. 1, at fuldbyrdelsesfristen er 7 dage efter dagen for meddelelse (forkyndelse) om forretningen når kravet er tillagt udpantningsret, overholder udlægsforretningen den 19. september 2024 ikke denne frist.

Fogedretten finder således under disse omstændigheder ikke, at klager har været behørigt indkaldt, jf. retsplejelovens § 493, stk. 3 og § 485, stk. 1.

...

På baggrund af bemærkningerne om den manglende forkyndelse af udlægsforretningen, er det fogedrettens vurdering, at de formelle betingelser for udlægsforretningen i skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1 og retsplejelovens § 493, stk. 3 og § 485, stk. 1 ikke er overholdt.”

Ved kendelse af 21. maj 2025 stadfæstede landsretten fogedrettens kendelse med den ændring, at sagen blev hjemvist til fornyet behandling, for så vidt angår de krav, der ikke var omfattet af Gældsstyrelsens udlæg af 17. juni 2024. I landsrettens præmisser hedder det:

”Fuldbyrdelsesfristen for krav, som er tillagt udpantningsret, er 7 dage efter dagen for meddelelse om forretningen, jf. retsplejelovens § 485. Meddelelsen skal forkyndes for skyldneren, medmindre andet er bestemt i lovgivningen, jf. retsplejelovens § 493, stk. 3.

I skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1, er det for krav omfattet af loven bestemt, at forkyndelse for de enkelte skyldnere kan erstattes af en bekendtgørelse i de mest udbredte dagblade. Bekendtgørelse kan først ske efter sidste rettidige betalingsdag, og udlæg kan tidligst foretages 7 dage efter bekendtgørelsen.

Gældsstyrelsen har anført, at fuldbyrdelsesfristen vedrørende udlægget af 19. september 2024 skal regnes fra den 27. august 2024, hvor der blev foretaget bekendtgørelse i de mest udbredte dagblade i medfør af skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1.

Det fremgår af sagens oplysninger, at den væsentligste del af de krav, som der blev foretaget udlæg for den 19. september 2024, var omfattet af Gældsstyrelsens udlæg af 17. juni 2024, hvor der blev opnået fuld dækning i indestående på As bankkonto. Uanset at dette udlæg blev delvist ophævet af fogedretten den 9. september 2024, havde Gældsstyrelsen således på tidspunktet for bekendtgørelsen den 27. august 2024 opnået dækning for den væsentligste del af de krav, som senere blev omfattet af udlægsforretningen den 19. september 2024.

Spørgsmålet er herefter, om bekendtgørelse efter skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1, kan ske for krav, som Gældsstyrelsen på tidspunktet for bekendtgørelsen har opnået dækning for.

Efter ordlyden af skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1, kan der først ske bekendtgørelse efter sidste rettidige betalingsdag. Bestemmelsen giver således skyldneren mulighed for at betale det krav, som bekendtgørelsen vedrører, inden der iværksættes udpantning. Landsretten finder

herefter, at en bekendtgørelse efter skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1, ikke kan ske for krav, som Gældsstyrelsen på tidspunktet for bekendtgørelsen har opnået dækning for.

På den baggrund finder landsretten, at bekendtgørelsen den 27. august 2024 ikke kan erstatte forkyndelse for de krav, som var omfattet Gældsstyrelsens udlæg af 17. juni 2024. For disse krav begyndte fuldbyrdesfristen dermed først at løbe ved forkyndelse af meddelelse om udlægsforretningen for A den 17. september 2024, og fristen var således ikke overholdt, da der blev foretaget udlæg den 19. september 2024.

Med den begrundelse stadfæster landsretten fogedrettens kendelse med den ændring, at sagen hjemvises til fornyet behandling, for så vidt angår de krav, der ikke var omfattet af Gældsstyrelsens udlæg af 17. juni 2024.

Ingen af parterne skal betale kæremålsomkostninger til den anden part.”

Parternes synspunkter

Gældsstyrelsen har anført navnlig, at udlægsforretningen den 19. september 2024 er foretaget med rette, idet der er tale om gæld, som er tillagt udpantningsret, og de formelle betingelser for forretningen er iagttaget. Der er sket korrekt og tilstrækkelig underretning af A om forretningen.

Skatteinddrivelseslovens § 9 medfører, at Gældsstyrelsen, når fordringer modtages til inddrivelse, skal foretage forkyndelse for disse i de mest udbredte dagblade. Når en sådan forkyndelse har fundet sted, gælder der intet krav om fremtidig forkyndelse. Det gælder heller ikke for fordringer, som dækkes midlertidigt af et udlæg, som ophæves med den effekt, at gælden fortsat inddrives. Det forhold, at et udlæg ophæves, medfører, at fordringerne må anses for slet ikke at have været dækkede. Fordringerne genindtræder automatisk som værende under inddrivelse, og de forrentes også i hele den periode, hvor de som følge af et ugyldigt udlæg har været dækkede.

Gældsstyrelsen kan løbende tilsige skyldneren til udpantningsforretning på ny for de samme fordringer, når først forkyndelse er sket én gang. Der henvises til UfR 1986.218 V.

Skyldnerens mulighed for at betale for at undgå, at der gennemføres udpantning, taler ikke for, at forkyndelse skal ske på ny for fordringer, som igen inddrives, fordi en dækning ophæves som følge af, at en tidligere udlægsforretning er ophævet på grund af fejl.

A har haft mulighed for at betale kravene omfattet af udlægget af 19. september 2024, idet der forud herfor skete gyldig dagbladsforkyndelse både den 26. april 2024 og den 27. august 2024. A har således under hele forløbet været klar over, at kravene var under inddrivelse. Dagbladsforkyndelse erstatter ikke en individuel tilsigelse, hvilket A modtog forud for udlægsforretningen den 19. september 2024.

A har anført navnlig, at når et udlæg er ophævet, kan en tidligere forkyndelse ikke uden videre danne grundlag for et nyt udlæg.

Der skal ske ny forkyndelse, så skyldneren sikres reel adgang til kontradiktion. Den af Gældsstyrelsen påberåbte forkyndelse er foretaget forud for ophævelsen af udlægget den 9. september 2024 og kan ikke genanvendes som hjemmel til at fremme en ny efterfølgende udlægsforretning. Dagbladsforkyndelsen den 27. august 2024 kan ikke anvendes, idet Gældsstyrelsen på dette tidspunkt havde dækning for kravet.

Forløbet efter ophævelsen af udlægget den 9. september 2024 bevirker, at han ikke blev givet reel mulighed for kontradiktion.

Udlægget den 19. september 2024 blev foretaget forud for, at der var sket tilbagebetaling, og udlægget var derfor reelt en omgåelse af fogedrettens kendelse 9. september 2024.

Der forelå ikke et sagligt behov for det hastværk, som udlægsforretningen blev gennemført med, og en straksforretning i bankindeståender uden forudgående tilbagebetaling efter opkrævelsen var uproportional.

Højesterets begrundelse og resultat

Den 26. april 2024 foretog Gældsstyrelsen dagbladsforkyndelse efter skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1, vedrørende restancer til det offentlige, hvor betalingsfristens udløb var den 25. april 2024 eller tidligere.

Gældsstyrelsen tilsagde den 24. maj 2024 A til en udlægsforretning den 17. juni 2024 vedrørende skyldige skatter for indkomstårene 2019-2024 og ejendomsbidrag for 2024 for et samlet beløb på 106.209,82 kr. A udeblev fra forretningen, og der blev uden hans tilstedeværelse foretaget udlæg i indestående på hans bankkonto. A gjorde samme dag indsigelse mod udlægget.

Den 27. august 2024 foretog Gældsstyrelsen dagsbladsforkyndelse efter skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1, vedrørende restancer til det offentlige, hvor betalingsfristens udløb var den 26. august 2024 eller tidligere.

Den 9. september 2024 ophævede fogedretten udlægget af 17. juni 2024 med henvisning til, at udlægget ikke var foretaget i overensstemmelse med den vejledning om konsekvensen af udeblivelse, som A havde fået i tilsigelsen til udlægsforretningen.

Gældsstyrelsen sendte den 13. september 2024 A en tilsigelse til ny udlægsforretning den 19. september 2024. Udlægsforretningen angik den gæld, som det ophævede udlæg af 17. juni 2024 havde omfattet. Derudover angik tilsigelsen nye skatterestancer for indkomståret 2024. Det skyldige beløb var opgjort til i alt 119.657,61 kr. A modtog tilsigelsen den 17. september 2024.

Gældsstyrelsen foretog den 19. september 2024 udlæg for det opgjorte beløb i As bankindeståender. A var ikke til stede under udlægsforretningen, men gjorde senere samme dag indsigelse mod udlægget.

Sagen angår, om Gældsstyrelsen skulle have foretaget fornyet dagbladsforkyndelse, inden styrelsen den 19. september 2024 foretog udlæg.

Efter retsplejelovens § 485 er fuldbyrdelsesfristen for krav, der – som i denne sag – er tillagt udpantningsret, 7 dage efter dagen for meddelelse om forretningen, jf. retsplejelovens § 493, stk. 3. Af sidstnævnte bestemmelses 1. pkt. følger, at meddelelsen skal forkyndes for skyldneren, medmindre andet er bestemt i lovgivningen.

Af skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1, fremgår, at forkyndelse for de enkelte skyldnere kan erstattes af en bekendtgørelse i de mest udbredte dagblade. Bekendtgørelse kan først ske efter sidste rettidige betalingsdag, og udlæg kan tidligst foretages 7 dage efter bekendtgørelsen.

Efter § 9, stk. 1, er det således tilstrækkeligt, for at der kan iværksættes inddrivelse af en offentlig gæld ved udpanthning, at der forud herfor er sket dagbladsforkyndelse, og der er ikke i bestemmelsens ordlyd eller forarbejder holdepunkter for, at der skal ske fornyet dagbladsforkyndelse i et tilfælde som det foreliggende, hvor fogedretten af processuelle grunde har ophævet et udlæg foretaget af Gældsstyrelsen. Tværtimod følger det af retsplejelovens § 493, stk. 3, 3. pkt., at der ved senere udlægsforretninger for samme krav alene skal gives meddelelse efter reglerne i § 493, stk. 1 og 2. Bestemmelsen i § 493, stk. 3, 3. pkt., gælder ved udlæg efter skatteinddrivelsesloven, jf. herved denne lovs § 5, stk. 1. Dette indebærer, at skyldneren så vidt muligt skal underrettes om tid og sted for forretningen, jf. § 493, stk. 1, men der skal ikke ske fornyet forkyndelse

Efter oplysningerne i sagen lægger Højesteret til grund, at de krav, som Gældsstyrelsen den 19. september 2024 foretog udlæg for i As bankindeståender, var

omfattet af de dagbladsforkyndelser, som Gældsstyrelsen i medfør af skatteinddrivelseslovens § 9, stk. 1, foretog henholdsvis den 26. april og 27. august 2024. Højesteret lægger endvidere til grund, at sidste rettidige betalingsdag for kravene var indtrådt, da der skete dagbladsforkyndelse. A har dermed modtaget behørig forkyndelse om, at der ville ske inddrivelse ved udlæg for hans gæld til det offentlige, hvis ikke han betalte gælden. Det kan lægges til grund, at A ikke havde betalt gælden, da Gældsstyrelsen foretog udlæg den 19. september 2024. På dette tidspunkt var udlægget af 17. juni 2024 blevet ophævet af fogedretten, og der var således ikke længere sikkerhed for As gæld. A kunne derfor ikke have nogen berettiget forventning om, at inddrivelsen af hans gæld ikke ville fortsætte, og Højesteret finder, at fortsat inddrivelse af gælden har kunnet ske på baggrund af den tilsigelse til udlægsforretningen, som A modtog den 17. september 2024, jf. retsplejelovens § 494, stk. 1, sammenholdt med § 493, stk. 3, 3. pkt. Fornyet dagbladsforkyndelse var således ikke fornødent, for at der kunne foretages udlæg ved forretningen den 19. september 2024.

Herefter og da det, som A i øvrigt har anført, ikke kan føre til et andet resultat, ophæver Højesteret fogedrettens kendelse og hjemviser sagen til fogedretten med henblik på, at udlægsforretningen fremmes.

THI BESTEMMES:

Fogedrettens kendelse ophæves, og sagen hjemvises til fogedretten med henblik på, at udlægsforretningen fremmes.

Ingen af parterne skal betale kæremålsomkostninger for landsret eller Højesteret til den anden part.

Kæreafgiften tilbagebetales til Gældsstyrelsen.